

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint: A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Szőlőink védelme.

Lázás sietséggel dolgoznak az emberek, hogy a szőlőket megvédjék a betegségek ellen. A peronospora, mely kivörösíti, szárazzá teszi a szőlő levelét, feketévé a fürtöt, ugyancsak elbánt velünk. És most még a lisztharmat is meglátogatott bennünket.

A betegségek egész serege pusztítja az emberek vagyont. Nincs elég orvosság a betegségek ellen. Akinek volt elegendő gálica, az most már negyedszer permétez. De akinek nincs, aki az államtól beigért gálicra számított, az bizony csak szeretne másodszor vagy harmadszor permétezni.

A perocidot még nem használják oly általánosan, hogy feltétlen jószágáról széles körben meggyőződhetek volna. A sokszor rosszul kevert oldat sok megpörkölt szőlőt állít a gyanakodók elé. Ezek a gyanakodók, kik mégis csak szeretnének a régi kipróbált gálicsal permétezni, bejárják a város és minden boltajtón bekiáltanak: lehet-e gálicot kapni? Mert hát ők jegyezték ám, csak hát olyan keveset kaptak, hogy nem is érdemes elkezdeni vele.

Bizony, minden üzletből csak az

hangzik a polgár felé, hogy itt nincs gálic.

A nincs-csel pedig nem lehet védekezni a rettentő peronospora ellen, mely ott is szörnyűségeken felülötte a fejét, ahol volt mivel permétezni.

Ugyan van még mindig gálic, de — 18 koronáért. Ez elég tisztességes ár. Csak tessék kibírni. Egy nagyobbacska szőlőhöz, úgy 1000 négyszög öleshez, kell most legalább 10 kg; szóval egy permétezéshez csak az anyag 180 korona. És hol van még a többi kiadás!? Nem is jó összeszámolni.

Van még gálic, de az ára 18 korona. Kérdezhetjük: miért nem rekvirálták? Az emberek életét lehet, ezt nem?

Mégis csak vannak talán az államnak kötelességei a polgáraival szemben? Mint ahogy a polgár most a kötelességteljesítés, a véres kötelességteljesítés idejét éli, úgy kellene az államnak is teljesítenie a kötelességét.

A mulasztások elkeseredetté teszik az embereket. És hogyan legyen nagy az elkeseredés, mikor látnunk kell még a lisztharmat pusztítását is.

Lisztharmat!.. Hol vegyünk kénport, hogy leküzdhesük ezt a nyavalyát is? Mikor nincs kénpor.

Akinek nincs kénpora, az nézheti, gyönyörködhetik a szép fehér, bolyhos szőlőfürtökben. És lesöpörheti a Jókai által ajánlott fogkefével.

Vagy talán van más orvosság is? Talán azok a szerek, melyeknek a hirdetését kormányrendelettel kellett betiltani? melyek csak az eladóknak használtak, de nem a vevőknek?

Kérdések ezek, melyekre felelni nem tudunk. Csak azt tudjuk, hogy igen nagyon hiányzik itt Zalában egy olyan állami intézmény, ahol kísérleteznének a különböző védekező szerekkel és ahol keresnének új orvosságokat a szőlőnek egyre szaporodó betegségeire.

Szőlőink védelme érdekében kívánjuk ily intézmény létesítését. Oly óriási vagyon van már a zalai hegyek oldalán, oly sok ember gazdagsága, vagy szegénysége fordul meg azon, hogy milyen szűret lesz, hogy megdöbbenve gondolunk a veszedelmekre, melyek szőlőinket fenyegetik.

Adjunk a vak katonáknak!

Akkor... és ma...

(Folytatás.)

Dobolnak... oda sietek... mi az Jánosbácsi! Hát kérem most már 50 évig soroznak... Akkor is ilyen tompán hangzott e régi dob. No János bácsi mi ujság? Hol van Józsi, a fia? Eset már egy éve tanító ur. Ez is tanítványom volt... Szívem elszerül. Megszoritottam a hivatalos bácsi kezét melegen s tovább mentem, ő pedig fárasztó komolysággal, szeliden tovább ballagott utján s fájdalmában, lelki küzdelmének palástolása közben nagyokat ütött avult dobjára...

Ni, ott Böske fiatal asszony, tanítványom felém jön. Gyász ruhában egyszerűség, régi ép vonásainak csak a nyoma van arcán.

Ifju életének, alig 2 éve boldog házasságunknak, e cudar háború csak szomorúságot hozott.

No Böske mi baj? Tán egyik testvéred hősi halált halt? Miért e gyász? Sándor a bátyám! Istenem milyen kár érte, jó legény volt, szerettem. Hát Imre, a férjed mikor irt? Erre már nem tudott Böske, — falunk legszebb fiatal asszonya — válaszolni, mert csuklásszerű sírás vett erőt gyenge, fájdalmaktól megtört lelkén. Megértettem e zokogásból mindent... szegény hervadó virágszál... letört életed fájának koronája. Vigasztalni próbálom, de mert magam is el-érzékenyültem — nem sikerült... no, majd máskor tán erősebb leszek s megvizsgáltom.

Tovább ballagtam hazafelé. Lakásomon várt József bácsi, ki alig várta hogy láthas-

son s lelki kinján panasza által enyhítsen. No, mi ujság, fiai hogy vannak? Mind a kettő hősi halált halt tanító ur! Náci már egy éve, Antü pár hónapja. Kétségbe esem nincs nyugalmamam sehol... nem tudok annak gondolatába beletörődni, hogy gyermekeimet elveszítettem! Mi lesz Náci fiam apró gyermekeivel? Megrendültem... ismét két tanítványom... két ifju élet. Antü még csak gyermek volt, 18 éves! Délután átmentem kollegám családjához. Itt is csak szomorú, elkeseredett arcokat láttam. Kedves barátom kívül 12 évet önzetlen barátságban együtt töltöttünk el falucskámban s kívül egy napon vonultam be, másfél év óta orosz fogoly. Szegény jó barátom! Ha látnád házad táját, gondos kezeid munkája de hiányzik. Sok szakismerettel kezelt gazdag faiskolád de szánalmasan elhagyatott. De jó, hogy nem látod áldott lelkü nőd bús, fájdalmaktól feldult arcát; kis gyermekeid lelkében visszafajzott gyermeki kedély roncsait. — Itt is, e bús házban vigasztalni kellene, de hiába, azt nem tudom megmondani, hogy mikor jön el a boldog viszontlátás.

Az utcán, a mezőn, a temetőben, mindenütt csak hősök anyjával, apjával, hitvesével találkozom, kiket a mély bánat, az elkeseredés emészt s mindenki csak azt kérdezi tőlem — amire nem tudok felelni — mikor lesz vége a sok szenvedés kálváriájának?

Az esti órában szomszédomhoz mentem, hogy mint régi hivatást, családom pártfogóját meglátogassam.

Természetesen itt is először azt kérdeztem, él-e még a fia? Mi ujság? Van-e vesztése? Van bizony tanító ur, pedig — Istennek hála — fiam még Bukovinában harcol. — Mi nyomja lelkét? — Sok volna elmondani kérem! [Nincs már a mi falunknak itthon a tanítója, ki úgy, mint háború előtt — gondozná gyermekeinket. Kedves káplánunkat is elvitték, sőt azóta misénk is ritka. Elhagyott árvák vagyunk. Ilyen idősebb magamfajta bácsiknak nélkülözni kell Isten ígét, mert a szomszéd faluba járni nekem, már nagy és fárasztó út. Már amint látom öreg napjaimat igen szomorúan kell eltölteni. Szívem elszerül, ha falum sírmas özvegyeit, árváit látom. Mondja tanító ur, hát mikor is lesz vége e háborúnak?

— Én is azt szeretném tudni — volt a válaszom. — Este van harangoznak... imádkozunk s aztán elbucszunk. Haza megyek A falu már néma, csendes... csupán a mező, a berek békái megszokott dallama hallható tompa dörgésszerűen, melybe lágyan vegyül a kis tücsök kellemes muzsikája.

Családom kint ül a nagy diófa árnyában. Én is oda ülök s Babuskám, Editkém térdeimre ülnek s áhitattal hallgatják meséimet. A kis tücsök muzsikáját befejezvé, elhallgatott; kis leánykám nagyokat sóhajtottak, jelöl annak, hogy álmosak.

Lepihentünk és aztán, — kis szobánkba a hold beszűrődött, ezüstös sugárai halvány fényénél — a kis boldog család áhitattal imádkozott...

B... a B... a

Hogyan szerezzük be gabona és lisztszükségletünket?

Az új termés forgalomba hozásáról megjelent legújabb kormányrendelet országsszerte aktuálisá tette a nemtermelő lakosság gabonával, illetőleg liszttel való ellátásának kérdését.

A rendelet az 1916. évi buza, rozs, árpa, zab, kétszeres és köles termésre kimondja a zár alá vételt.

E termésből mindenki kétféle módon szerezheti be egész évre szükségletét. Vagy önmaga, közvetlenül a termésből, vagy pedig a hatóság útján. Az első esetben a főszolgabíró által 1916. október 15-ig kiállítandó vásárlási igazolvány alapján; a második esetben pedig szükségletünket a községi eljárásságnál kell bejelenteni.

Az a kérdés már most, hogy melyik mód az előnyösebb? Szerény véleményünk szerint az első. A közönségnek minden esetre fontos érdeke fűződik ahhoz, hogy a gabonát maga vásárolja meg és ne szoruljon a közéletmezésre, mert így az egyes gabonaneműkből megfelelő mennyiséget vásárolhat és tetszése szerinti minőségű lisztet örölthet; az így nyert korpa az öröltető tulajdonát képezi s azt állatjai etetésére felhasználhatja; a lisztet is olcsóbban és kellő időben kapja kézhez s ez által eleje vétetik azon sok panasznak és elégedetlenségnek, amíg a közellátás esetén a hatóságok legjobb igyekezte dacára is a központi kezelés lassúsága és költségesebb volta miatt fennforognak.

A vásárlás előmozdítása és lehetővé tétele érdekében a községi eljárásságnak a közönséget a legmesszebbmő támogatásban kell részesíteni; mert különben a legszegényebb néposztály el lesz zárva a közvetlen beszerzés útjától s annak áldásaitól s a hatósági ellátáshoz kell fordulnia és magát a haditermény R. T. feletti szükkeblünek bizonyult gondviselésére bízni.

Csak hogy sokaknak nincs módjában közvetlenül a földbirtokostól, (akár nagy-, akár kis birtokosoktól) vásárolni gabonát; és mit csináljanak különösen azok a városi kisemberek, akiknek nincsen annyi pénzük, hogy egy évre való gabonaszükségletüket egyszerre megvegyék?

Mindezekre a kérdésekre a kielégítő feleletet megtaláljuk a nagykanizsai városházán.

Nagykanizsán ugyanis a város polgármestere gondoskodott arról, — hogy akinek nincs annyi pénze, hogy sajátjából egyszerre kifizethesse az egy évi gabonaszükségletét, azt valamelyik intézet (valószínűleg a Nagykanizsai Tárházak r. t.) fogja helyette kifizetni s ezt a gabonát ez az intézet kezeli és az ilyen kölcsönt élvező fél mindig annyit kap ki a gabonájából (illetőleg lisztjéből) amennyinek az árát időközönként meg tudja fizetni.

Ilyenformán minden kanizsai ember, akár van megfelelő készpénze, akár nincs, elláthatja magát kellő mennyiségű élelmiszernel anélkül, hogy azt a kormányrendelet tartalma ellenére nem

közvetlenül a termelőtől vásárolná meg. Es csak ki sem kell mennie falura, mert a polgármester módszere szerint (közhatósági garanciák mellett) minden gazda szívesen beviszi Nagykanizsára a termést, ahol azt nyomban megveszik tőle.

A polgármester ugyanis körlevelet intézett Zalamegye összes nagybirtokosaihoz, melyben a többek közt a következő is foglaltatik:

„Hogy Nagykanizsa város lakossága gabonaszükségletét beszerezhesse, felkérem Nagyságodat, kegyeskedjék az eladni szándékolt gabonaneműeket Nagykanizsa város ellátatlan lakossága részére visszatartani és engem értesíteni, hogy mily mennyiségű buza, rozs, zab árpa kerül a Cinnél eladásra.

Midőn kérésemet Nagykanizsa város igazolvánnyal ellátott lakossága nevében megismétlem, arról is értesítem, hogy az eladásra kerülő gabonát a lakosság egy-egy csoportja egyszerre azonnali készpénzfizetés mellett fogja megvenni és elszállítani.”

Egy levél.

Édes anyám, kedves anyám, volt nekem [egy barátom...]

Most már emlékim közt is csak néha-néha [ha látom.]

Együtt jártunk a harctéren s amint én őt [ismerém:]

Úgy ment neki a halálnak, Levelet irt az anyjának

Igy s ekép:

Édes anyám, kedves anyám hadd menjek a [csatába!]

Fáj a lelkem tétlen nézmem a könnyező világba Édes anyám, úgy érzem a kürt riadó hangja hív S nem tud neki ellenálni magyar kebel, [honfi szív!]

Édes anyám idehangzik az ágyuink dörgése, Úgy szeretnék egynek énis odaállni mögéje; Tüzes menyköt röpteni ez ellenség nyakába! De szép volna! Engedjen a csatába.

Ott ahol a golyó süvit, halál kaszál bűg a kürt. Ahol ima, átok együtt terhesíti meg az űrt Ahol csak két szót ismernek: a *hazáért* — *előre*, Édes anyám, odavágyom, oda a harcmezőre.

Földetrázó nagy vihar van, majd az egész [világ ég.]

Megreszket a nagy mindenség, az sem lá- [tott ilyet még!]

Mennyi könny kell, a nagy tüzet, amely [majd kiolthassa,

Lenne hát bár hajnalharmat s szenteltvíz a [magyarra!]

Édes anyám, én úgy érzem, akár ereszt, [akár nem,

Lesz majd hívó szó, amelyre vissza nem tart [senkiséim:]

Hogyha kocka köre kerül a nemzeti becsület, Köztük leszek, kik odaadják utolsó csepp [vérüket.]

Édes anyám, kedves anyám, engedjen a [csatába,

Igaz, hogyha elenged hát fiát haza ne várja l... — — — — —

Az a kislány hadd sirassa hősnék, akit sze- [retett]

S ne tudja, hogy őt egy barna, Más lány csókja vitte harcba

S ölte meg l...

Zób Mihály.

ROVÁS.

Megint az élelmiszer drágaságáról

kell írunk néhány sort. De ezt a pár szavát már most a vásárló közönség figyelmébe ajánljuk.

Allandó a panasz, hogy Sümegen a piac oly drága, mint a legnagyobb városokban. Főszolgabíránk maximális árakat állapított meg — akkor elmaradtak az árusítók. S ha most újból megjelennek is — a megállapított árakat kutyába sem veszik! Oly méregdrágán adnak el mindent, ahogy előbb. Már most kérjük szépen, beszéljünk ennek a dolognak a másik részéről is!

Ugyanis nemcsak az eladók hibásak ebben, *de a vevők is!*

Megtörtént pl. hogy kajszinbarack került piacunkra: mikor 3 darabot adtak 20 filléért — bár ez is drága — még nem szótunk: de megtörtént, hogy két darabot adtak — és a helyett hogy a publikum egyszerűen a nyakán hagyta volna az eladónak — még kapkodtak rajta! S itt a szomszéd Keszthelyen, mely népesebb város, pláne így nyáron a fürdő vendégek is csinálnak a fogyasztóknak konkurenciát — mégis 80 filléért adták a legszebb baracknak kilóját!

Most menjünk tovább! ott van Kaposvár, Szombathely, Nagykanizsa — bármelyik nagyobb város mint Sümeg, — ezek piacán a tojást 14, 16 filléért kapni. Sümegen megadják a 24–26 filléért darabjéért! Ezekben a városokban a tejfölnek *verdungja* (ahogy itt mondják) 14 fillért; míg Sümegen 30–32 filléért adnak érte és még *veszekedés, pörrel veszik ki egymás kezéből!* — Így van aztán a baromfi félével, a főzeléknek valóval — s minden egyébbel.

Már most kérem, ne tessék jajgatni, sirni, zokogni, hogy a sümegi piac túlzott drágaságban az összes dunántúli piacokon! Tessék a mélyen tisztelt vásárló publikumnak egy kicsit a *saját mélyen tisztelt orrát megfogni* — és elgondni, hogy ennek a drágaságnak elsősorban is ő maga az oka!

A főbíró úr ilyenformán hiába maximálja az árakat, ha a publikum maga engedi erszényét birkatürellemmel kifosztani! Akkor itt kérem nincs senki, akit okozni lehetne és kellene — mint saját magunk! Tessék egyszer, még egy kis nélkülözés árán is — bojkottálni a drága portékát, hadd maradjon az eladók nyakán; majd lassanként maguk is leszállítják az árakat. De mikor a vevő közönség minden magas áraknak *bedül* (hogy így fejezzem ki magamat;) és még hozzá pör és kapkodás útján töri marja magát a drága portékák után, hogy hozzájusson, akkor bíz' lsten nem csodálni való ha az eladó lihasználja ezt a *nagy türelmet!* Ne tessék akkor sápitozni, panaazkodni a drágaság ellen, mint már fentebb említettem; és ne tessék a maximális árak után sóhajtozni és fohászzkodni; hanem tessék legelső sorban is ahogy előbb írtam már; *megfogni a mélyen tisztelt orrunkat*, mert mi magunk vagyunk azok, akik a nagy drágaságot még nagyobbá tesszük! Mintha legalább is mindenkinek egy-egy körmöci pénzverődéje volna otthon.

H I R E K.

Kishitűség

nem férdőzhetik hozzánk, megtanultuk azt hogy bizhatunk, mert akik bennünket védnek, a mi fiaink azok. A hadszerencse változhatik, de az igazság meg nem változik soha. S ha a legutóbbi időben a szerencse némileg ellenségeink mellé szegődött, az igazság nem hagyott el bennünket soha s ennek acélozó ereje megfeszíti a mi fiaink izmait és győzedelmeskedni fognak, a szerencsét is maguk mellé kényserítik, mint a háboru kitérőse óta csekély változattal majdnem mindig.

A kishitűség nem tud hozzánk férdőzni. Folyik a munka, ha megapadt létszámmal is csak úgy, mint béke idején. Lelkesedés, a teltre kész erő nem csökkent huszonegy hónapon át. Győzünk a harctereken, győzünk a gazdasági életben és győzünk ott, ahonnan a legintenzívebb nemzeti erő fakad, az egyetlentudás kivetésében. A társadalom folytatja rettentő nehézség lát-szó munkáját, amelyet játszva végez. Ad, gyűjt és segít. Erdőinket nem ismerjük. Hatalmas energiákat vetett felszínre a háboru amelyek nem is sunyodtak, de valóság-gal öröknek tetsző álmat aludtak, amíg a háborus dübörgés nagy ereje fel nem ébresztette.

S ezek az energiák most amikor mindenkinél legalább kétszeres munkával kell pótolni a távollévőket, csoda módjára találnak időt és módot, hogy alkossanak az emberszeretet nevében, de az egész ország, az egész nemzet jó voltára. Kölszönzik az államnak pénzüket, adókat vetnek ki és még mindig jut pénz, olyan, a melynek tökéje soha meg nem térül, hogy odaadják a jótékony-ság, végeredményben a haza oltárára.

Ezt az erőt, energiát, amely a háboru huszonegyedik hónapjában ily dus forrást ömleszt, csak a rendíthetetlen hit, tudat fakaszthatja, amelyet legyőzni nem lehet. Ez a nagy erő nyilatkozik meg a világ minden táján, ahol most a szövetségesekkel együtt magyar kar emeli az acélt és pusztítja az ellenséget. A mi kipróbált erőnk felett, ha ideig-óráig fordul is a hadszerencse szeszélye nem diadalmoskodhatik semmi sem.

— **Hősi halál.** *Hantke* Emil zalae-gerszegi pénzügyi titkár, ki Sümegen oly sokszor megfordult, az olasz harctéren ellenséges golyótól találva hősi halált halt; *Hantke* Emilnek nálunk is sok barátja és tisztelői voltak és őszinte részvételt fogadták nálunk e szomorú hirt.

— **A szombathelyi Máv. üzletvezető kiténtetése.** Őfelsége a személye körüli magyar miniszter előterjesztésére *Egan* Alfréd szombathelyi államvasuti üzletvezetőnek kiválóan buzgó szolgálatai elismerésül a vaskorona-rend 3 osztályát adományozta. A magas kiténtetés érdemekben dús, köz-tiszteletben álló, tevékeny egyént ért. A kiténtetés alkalmával az üzletve-zetőség tisztikara és Szombathely város közönsége meleg ünneplésben részesítette a kiténtetettet.

— **Felhívás.** Az 1892 évi 15 t. c. 3. §-a alapján felhívom az összes szőlőtulajdonosokat, hogy a község határában levő szőlőterületeket, az 1916 évben remélhető termés eredményét, valamint azt is, hogy e remélhető termésből mennyit óhajt saját használatára elfogyasztani és mennyit óhajt abból eladni, lehetőleg még e hó folyamán törvényes következmények terhe alatt okvetlenül bejelentsek. Sümeg, 1916 július 1-én. *György Elek* a. ü. jzö.

— **A 39-50 évesek pótsorozása.** A honvédelmi miniszter értesítette Zalavármegye törvényhatóságát, hogy az 1877-1866. években született népfőkelésre kötetettek újabb sorozását az augusztus 29-től szeptember 21-ig terjedő időközben kell megtartani. Zalamegyében minden valószínűség szerint augusztus 29-én kezdik meg a sorozást.

— **A gabon új maximális ára.** A kormány rendeletet bocsátott ki, mely a hivatalos lap legutóbbi számában jelent meg a gabona legmagasabb áráiról. A rendelet szerint a kormány kétféle maximális árat állapított meg és pedig az első, magasabb árak érvényben lesznek július 16-tól december 15-ig bezárólag és az alacsonyabb árak december 16-tól a jövő évi termésig. A duna jobb partján fekvő vármegyékben a gabonafélék legmagasabb árai december 15-ig; buza 41 kor. 50 fillér, rozs 34 korona, kétszeres 33 korona, december 16-tól a buza 37 korona 50 fillér, rozs 31 korona, kétszeres 30 korona. A sör-árpa maximális árat a kormány az egész országban egységesen állapította meg és pedig az első időszakban 42 korona. A legmagasabb ár métermázsant értetődik. Aki a rendelet ellen vét, hat hónapi elzárással és 2000 korona pénzhírszággal sújtható.

— **A pótszemlén bevált 19 évesek benívása** A Landwehr miniszter a legközelebbi napokban parancsot ad ki, amelynek értelmében mindazon 1897 évbéli születésű osztrák és magyar népfőkelésre kötelezettek, akik a legutóbbi pótszemlén váltak be, tartoznak tényleges fegyveres szolgálatra bevonulni, és pedig azok, akik július 22-ig találtak alkalmasnak, augusztus 1-én, akik július 22-én túl váltak be, azok augusztus 10-én. A behívás részleteit a közeli napokban kiadandó hirdetések fogják közölni. Ugyanilyen rendelkezést ad ki a honvédelmi miniszter Magyarország területére is, azzal, hogy a kérdéses évfolyam népfőkelőit személyreszóló behívóval fogják értesíteni a bevonulásról.

— **Halálos kimenetelű revorvertisztítás.** Folyó hó 14-én Cséplő Boldizsár bazsai községi csász. revorvert tisztogatta és meglepedkezett róla, hogy hónapokkal ezelőtti tölts van benne. Tisztítás közben a revorver elsült és Cséplő balcombjába furódott. Hozzá tartozói későn hívtak orvosi segítyt, úgy, hogy a rozsdás golyótól vérmérgezést kapott. Behozták a sümegi kórházba, hol Lukonich Gábor dr. kórházi főorvos megamputálta, azonban a mérgezés oly gyorsan terjedt, hogy f. hó 19-én belehalt.

— **Kéményseprőket keresnek Szerbiába.** Szerbia nagyobb városaiban kéményseprőmesterekre van szükség és pedig Valjevóban 4, Csacsakban 5, Szmederovóban 9, összesen 18-at. Ebben az ügyben a kereskedelmi miniszter a Magyarországi Kéményseprők Országos Egyesületéhez fordult. Csakis olyan pályázók vétetnek figyelembe, akik nem katonakötelesek.

— **A tanítás biztosítása a jövő tanévre.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter felhívta Zala vármegye kir. tan

felügyelőségét, hogy kimutatást készítsenek arról, mely iskolákban született a tanítás az elmúlt tanévben, továbbá tegyenek javaslatot arra vonatkozólag, hogy a tanítás miként volna biztosítható a jövő iskolai évben, mert a miniszterium a tanítást minden esetben biztosítani akarja. A felekezeti iskoláknál az egyes főhatóságokkal fog a miniszter a módok felől tárgyalni.

— **Zsir-és sertésárak Zalamegyében.** A minap végre tudvalevőleg megállapította a kormány a zsirnak és az élősértésnek maximális árait. Ezek az árak azonban csak a termelő és viszontelárusító között való relációra vonatkoznak, míg a kereskedelmi árak megállapítását a kormányrendelet az alispánokra (illetőleg a törvényhatósági joggal bíró városokban a polgármesterekre) bízta. — A Zalavármegye egész területére érvényes maximális zsir- és sertésárakat tegnap állapította meg Árvay Lajos alispán és ezek a következők:

zsir és szalonna kilója . . . 9 K
sertés-hus kilója 7 K
kocsonya kilója 5 K

Leölt sertések (a belső lágy részek eltávolításával) egészben, vagy féldarabban kilójának árat Zalavármegye területére 6 K 80 fillérben maximálta az alispán. Maximálták azonkívül a hentesárak kisforgalmi áráit is ami azonban egész tanulmányt igényel.

— **Minden rokkant kaphat kiténtetést.** A rokkant és nyomorék katonák közt vannak akik kiténtetésben nem részesültek, de kiténtetésre rászolgáltak és ezt kapni szeretnék. Az ilyen katonák szerint, hogy honvédek, vagy közös hadseregbeli katonák a tartózkodási helyükhöz legközelebb eső honvéd, illetőleg közös hadseregbeli parancsnokságnál jelentkezhetnek, ahol kivánságukat jegyzőkönyvbe foglalják és azt további intézkedés végett a honvédelmi miniszterhez, illetőleg a közös hadügyminiszterhez terjesztik fel. Felhívjuk a rokkant hősöket, hogy jelentkezzenek. Legalább kiténtetési érem jelezze valamikor, hogy miért hiányzik a kezük, a lábuk, a szemük.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Steckenperd- liliumtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen a/Elbe.

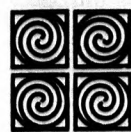
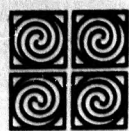
egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvend széplő ellen elismert hatásánál fogva s a qör- és szépség gondozásában való fölülmulhatatlanságáért. Ezernyi elismeréssel! Sok legnagyobb kiténtetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomtatékosan a Steckenperd védőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drogériákban, illatszertárakban stl. — Hasonlóképpen kiténtő Bergmann Mánera liliumkrémje (80 fillér egy tubus). Kiténtő szer női kezek gondozására.

Hirdetéseket

jutányos arakon elfogad
a kiadóhivatal.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítettnek.

